

Sizin ilk derginizi 15 Ocakta aldım. Daha önce Bilim Teknik'in ekinde alıyordum. Tübitak'ın kitaplarını alıyorum ve almaya devam edeceğim. Bilim Çocuk'u okumadan önce birçok bilmediğim soru vardı. Ama artık o soruların cevaplarını bu dergide aldım. Her Ay bilim çocuğu almak için sabırsızlanıyorum. Bilim Çocuk okuyanlarına ve Tübitak çalışanlarına başarılar diliyorum.

Burak Onuk  
Kadir Rezan Has İlköğretim Okulu 7-İ  
Bostancı/İstanbul

Yurdu Yeşil Edelim!  
Haydi Arkadaşlar,  
Hep ağaç dikilem,  
Bu güzel yurdu,  
Yemyeşil edelim!

Ağaç kesmeyelim,  
Çiçek ezmeyelim,  
Doğayı sevelim,  
Yurdu yeşil edelim!...

Sevgili Bilim Çocuk,  
İnşallah kendi yazdığım bu şiiri beğenir ve derginizde yayımlarsınız.  
Sizi çok seviyorum. Böyle bir dergi çıkardığı için Tübitak'a çok teşekkür ediyorum.

Ayşe Nur Dağgeçen  
Bahçelievler Mah. Mehmetçik Cad.  
Özbek Apt. No: 91/9  
Balıkesir

**SİZDEN  
GELENLER**

### Barış Ormanı

Bir zamanlar çok güzel bir ülke vardı. Bu ülkede bütün canlılar mutlu yaşıyordu. Bu ülkenin içinde de gizli bir orman vardı. Bu ormanın adı Barış Ormanı'ydı. Bu ormanda kelebeğinden tavşanına; tavşanından, kirpi-sine bütün hayvanlar büyük bir mutluluk ve ormanın adı gibi barış içerisinde yaşıyordu. Ta ki; bu ormana bir kaplan göç edene kadar.

Barış Ormanı'na göç eden kaplan, kendini çok beğenmiş biriydi. Eskiden yaşadığı ormanda da hep kavga çıkarıp barışı bozduğu için; oradan kovulmuştu. Onun gibi kaplanlar da vardı. Onlar da başka ormanlara gittiler.

Ancak Barış Ormanı'ndaki hayvanların bundan haberi yoktu. Onlar yeni iyi bir arkadaş edineceklerini zannediyorlardı. Kaplan, geldiği günden itibaren huzursuzluklar çıkarmaya başlamıştı. Ormanın adaletli kralı aslanada karşı çıkıyordu. Aslana "Bu ormanı ben senden daha iyi yönetirim". dedi ve aslanı bir seçime davet etti.

Yapılan seçim sonucu aslan tekrar kral seçildi. Bunun üzerine kaplan çok sinirlendi. Ve geçici olarak Barış Ormanı'ndan ayrıldı. Bunun nedeni çok basitti. Diğer kötü kaplanları aramak için Barış ormanı'ndan ayrılmıştı.

Birkaç gün sonra sonunda emeline ulaşmıştı. Diğer kötü kaplanları bulup, onlara olan herşeyi anlattı. Beraber bir plan kurdular. Ancak bunlardan Barış Ormanı'nda olan hayvanların hiçbir haberi yoktu. Sonunda kaplanlar ormana yaklaştı. Tavşan uzaktan bir kaplan sürüsünün geldiğini bekçi kuşa söyledi. Bekçi kuş ta kral aslana bunu haber verdi. Kral aslan bunun o kötü kaplan ve arkadaşları olduğunu hemen anlamıştı. Bu yüzden bir lider olarak Barış Ormanı'nın zarar görmemesi için hemen çalışmalara başladı. Barış Ormanı'nda yaşayan bütün canlılara, bekçi kuşu bunu haber verdi. Bütün hazırlıklar tamamlandı. Kaplan ve kötü kaplanlarla, Barış Ormanı'ndaki hayvanlar büyük bir savaşa girişti.

Savaşın sonunda daha güçlü olmalarına rağmen kaplanlar yenildi. Ve bununla birlikte iyilik ve işbirliğinin herşeyi yenebileceğini anladılar. Ve barışı kabul ettiler. Artık kaplan ve arkadaşları iyi olmuşlardı. Ve kral aslanla birlikte bütün Barış Ormanı sakinlerinden özür dilediler. Barış Ormanı'ndaki hayvanlar da barışın sağlandığı için çok mutluydu. Barış Ormanı'ndaki hayvanlar gene mutluluk, huzur ve barış içerisinde yaşamlarını sürdürdüler.

Gülsüm Akatlı  
Atatürk ilköğretim okulu6-H  
Kırıkkale

### Ay Kenti Muhteşem

Adım Didem, 13 yaşımdayım. Bir gün arkadaşlarımla birlikte balonlarımızı alarak, yemyeşil bir yere gittik. Ama bu güzel yerin bazı kısımlarında çöpler birikmiş ve çimlerin kokusu pis bir kokuyu andırıyordu. Balonlarımızı havaya bıraktık. Ama balonları bıraktığımız halde onlar bizi gökyüzüne götürmeye başladılar. Birden kendimizi yıldızların arasında bulduk ve balonlar bizi ay'a doğru götürmeye başladılar. Ay'a ayak bastığımızda balonlar birden patladı ve böylece ay'da kalmak zorunda kaldık. Ay'a bastığımız toprak o kadar inceydi ki kum onun yanında taş gibi kalırdı. Ay'da yürümeyi denedik, fakat yürüyemiyor adeta zıplıyorduk. 2,3 km zıpladıktan sonra karşımıza büyük ve süslü bir kapı çıktı. Bu kapının üstünde 'ay kentine hoş geldiniz.' yazıyordu. Burası o kadar büyüktü ki neredeyse yarısını kaplıyordu. Burası cennet gibiydi. Ay kentinde lunaparklar, yeşillikler, şelaleler, gül dolu bahçeler tertemiz birçok havuzlar vardı. Ayrıca birçok alışveriş merkezleri vardı. Alışveriş merkezlerinde her şey bedavaya alınıyordu. Oradaki ay insanları birer melek gibiydiler. Bizi çiçeklerle karşıladılar. Hangi yerden başlayacağımızı bilemiyorduk. Her taraf çok güzeldi. Ay insanları çok sıcak kanlıydılar. Bize her yeri gösterdiler. Bütün yerleri gezdik. Bir yeri görmemiştik. O da ay kenti yarışmasıydı. Bu yarışma her gün olurmuş. Bu yarışma şöyle yapılmış:

Ellerimize bir ay topu alıp, bu topla 2 metre uzakta ki bir oyuncak vurursak bu oyuncak bizim olur ve yanında bir ay çikolatası veriliyor-muş. Ben ve arkadaşlarım bu oyuna katılmak istedik. Birinci deneyişimde olmadı, fakat ikinci deneyişimde bu işi başardım. Güzel bir ay canavarı oyuncak ve çok lezzetli bir ay çikolatası kazandım. Ay insanları ay'da kalmamızı istediler. Fakat biz anne ve babalarımızı özlemiştik. Bunun üzerine ay insanları kendi şirin araçlarıyla bizi Dünya'ya bıraktılar. Daha sonra annemin sesini duydum, aynen şöyle dedi: "artık eve gel kızım". Bir de baktım ki bir ağacın altında tatlı bir uykuya dalmışım.

Didem Kayacan  
Güzin Dinçkök İlköğretim Okulu-7/A

### Sizin ilk derginizi 15

Ocakta aldım. Daha önce Bilim Tekniğin ekinde alıyordum. Tübitak'ın kitaplarını alıyorum ve almaya devam edeceğim. Bilim Çocuğu okumadan önce birçok bilmediğim soru vardı. Ama artık o soruların cevaplarını bu dergide aldım. Her Ay bilim çocuğu almak için sabırsızlanıyorum. Bilim Çocuk okuyanlarına ve Tübitak çalışanlarına başarılar diliyorum.

Burak Onuk  
Kadir Rezan Has  
İlköğretim Okulu 7-İ  
Bostancı/İstanbul

Ben Beytepe İlköğretim Okulu 5. sınıfa gidiyorum. Geçen sene çok ilginç bir yolla Bilim Çocuk Dergisi ile tanıştım. O zamanların 5. sınıfları bir proje yarışması düzenlemişlerdi. 4. sınıf ve üzerindeki bütün sınıflar katılabilirdi. Ben de bir bilimsever olarak bu yarışmayı kaçıramazdım. Bu yarışmaya bir "çamaşırmakinesi" yaptım. Bu kendime özgü çamaşırmakinesi bana yarışmayı kazandırmamıştı. Fakat bir teselli ödülü almıştım. Tabiki bu ödül Bilim Çocuk Dergisi'ydi. Bu dergiyi bir bilimsever olarak çok sevdim. Bundan sonra o çocukça dergileri bırakıp Bilim Çocuk almaya başladım ve bunu annem babam da desteklediler. Bu arada Bilim Çocuk'ta yayınlanan "Tahta Parçası Deyip Geçmeyin" bölümündeki tekne ile "Proje Yarışmasına" katılmayı planladım.

Elçin Ekşi  
Pursaklar/Ankara

### Sevgili ve Saygılı Dergimiz Bilim Çocuk'a

Sizin derginizi acayip çok seviyorum. En çok da bilmeceleri. Her sayınızı alıyor ve büyük bir zevkle okuyorum. Bir kere abim bana ilk sayıyı aldı. Ondan sonra elimden hiç düşürmedim. Ne var ne yok kısmını da çok seviyorum. Çok ilginç şeyler yazıyor. Yeni ve ilginç şeyler öğrenmek çok güzel. Sizin çıkarttığınız bu güzel dergiyi bırakmak gibi bir niyetim yok inşallah sizin de bitirmek gibi niyetiniz yoktur.

Hep böyle başarılı olun. Başarılarınızın devamını dilerim.

Pınar Haznedar  
T.E.D. Ankara Koleji 4-H  
Çankaya/Ankara